

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ( Descriptive Research ) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ที่มารับการรักษาที่ห้องตรวจคัดกรอง งานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลนครปฐม โดยมีผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ที่มารับการรักษาที่ห้องตรวจคัดกรองงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลนครปฐม เป็นหน่วยของการวิเคราะห์ ( Unit of Analysis) ดำเนินการวิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมภายหลังที่ได้รับการผ่าตัดเต้านม ที่มารับการรักษาที่ห้องตรวจคัดกรอง ผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลนครปฐม ในช่วงเวลาดังแต่เดือนตุลาคม 2547 ถึงเดือนกันยายน 2548 มีจำนวน 1,010 คน (ข้อมูลจากงานเวชระเบียน และสถิติ โรงพยาบาลนครปฐมปี 2548 )

##### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นหน่วยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมภายหลังได้รับการผ่าตัดเต้านมที่มารับการรักษาที่ห้องตรวจคัดกรอง งานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลนครปฐม ช่วงเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2549 – เดือนธันวาคม 2549 จำนวน 286 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ ( Yamane, อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร 2542 : 11 ) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 สำหรับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

สำหรับสูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, อ้างถึงใน ประคอง วรรณสูตร 2542 : 10-11) มีรายละเอียดดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ .05

$$n = \frac{1010}{1 + 1010(.05)^2} = 286.5$$

การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ ( Systematic Sampling ) โดยนำบัญชีรายชื่อผู้ป่วยนัดจากแฟ้มประวัติผู้ป่วยนอก เรียงตามลำดับการมารับบริการในแต่ละวัน กำหนดช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เวลา 9.00น. –12.00 น.ทุกวันจันทร์ – วันศุกร์ โดยผู้วิจัย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและหาช่วงของการสุ่ม( Sampling interval )ซึ่งมีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538 : 88-89 )

$$\text{ช่วงของการสุ่ม} = \frac{\text{ขนาดของประชากร (N)}}{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง(n)}}$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด ตามจำนวนผู้ป่วยนัดที่มารับบริการในแต่ละวัน เช่นในวันที่ 1 มิถุนายน 2548 มีผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่มาตรวจตามแพทย์นัด มารับบริการจำนวน 10 คน ผู้วิจัยต้องการขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 5 คน จะได้ช่วงของการสุ่ม คือ 2 ผู้วิจัยกำหนด หน่วยเริ่มต้นเก็บข้อมูลผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ที่เรียงลำดับที่มารับบริการ ลำดับคนที่ 1 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปในลำดับคนที่ 3 , 5 , 7 , 9 ต่อวัน เก็บจนครบจำนวน 286 คน

## 2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

### 1. ตัวแปรอิสระ มีดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ครอบครัว ระยะเวลาเจ็บป่วย และระยะของโรคมะเร็ง

#### 1.1.1 อายุ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่า 40 ปี
- 40 – 50 ปี
- 50 ปีขึ้นไป

1.1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษาปีที่ 6
- มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6
- สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6

1.1.3 สถานภาพสมรส แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- โสด
- คู่
- หม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่

1.1.4 รายได้ครอบครัว แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- มีเหลือเก็บ
- มีพอใช้
- ไม่มีพอใช้

1.1.5 ระยะเวลาเจ็บป่วย( ภายหลังทราบผลชิ้นเนื้อ) แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่า 1 ปี
- 1 – 2 ปี
- 3 – 5 ปี
- มากกว่า 5 ปี

1.1.6 ระยะของโรคมะเร็งเต้านม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ระยะที่1 ( stage 1 )
- ระยะที่2 ( stage 2 )
- ระยะที่3 ( stage 3 )
- ระยะที่4 ( stage 4 )

1.2 ความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม

1.3 บุคลิกภาพที่เข้มแข็ง

1.4 ความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านทั่วไป  
ด้านครอบครัว และด้านสังคม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การเผชิญปัญหา ประกอบด้วย

2.1 การเผชิญปัญหาที่มุ่งแก้ไขปัญหา

2.2 การเผชิญปัญหาที่มุ่งปรับอารมณ์

### 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ที่ให้กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

**ส่วนที่ 1** แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ระยะเวลาเจ็บป่วย และระยะของโรคมะเร็งเป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบจำนวน 6 ข้อ

**ส่วนที่ 2** แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านมเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรม จากแผ่นพับความรู้เรื่องมะเร็งเต้านมของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลและแผ่นพับของโรงพยาบาลนครปฐม ลักษณะคำถามเป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์จำกัดคำตอบแบบถูกผิด ( True- False ) ให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก มีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 22 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดความรู้ กำหนดดังนี้

|        |                 |   |       |
|--------|-----------------|---|-------|
| ตอบถูก | ให้คะแนนเท่ากับ | 1 | คะแนน |
| ตอบผิด | ให้คะแนนเท่ากับ | 0 | คะแนน |

**ส่วนที่ 3** แบบสอบถามบุคลิกภาพที่เข้มแข็งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากการทบทวนวรรณกรรมและใช้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานของลักษณะบุคลิกภาพที่เข้มแข็งของโคบาซา (Kobasa 1976) และพอลลอค (Pollak 1986) โดยแบบวัดบุคลิกภาพที่เข้มแข็งเป็นแบบให้เลือกตอบ มีข้อคำถาม จำนวน 16 ข้อ จำแนกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมุ่งมั่น จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 1-6)
2. ด้านความสามารถในการควบคุม จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 7- 11)
3. ด้านความสามารถเผชิญเหตุการณ์อย่างท้าทาย จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 12- 16)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert's Scale) การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะมี 3 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก โดยกำหนดให้

เห็นด้วยมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบแบบสอบถามมาก

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปานกลาง

เห็นด้วยน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบแบบสอบถามน้อย

เกณฑ์ในการให้คะแนน ลักษณะคำตอบของข้อความที่แสดงถึงการมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง หากตอบเห็นด้วยมากจนถึงเห็นด้วยน้อยให้คะแนน 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความ

ตรงกันข้าม( ข้อ 7 )จะให้คะแนนกลับกัน ผู้ตอบที่ได้คะแนนมากกว่าแสดงว่ามีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งมากกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนน้อย

**ส่วนที่ 4** แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยปรับมาจากแบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง โดยธนพร วงษ์จันทร์ (2540) ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith)จำนวน 22 ข้อ โดยได้แบ่งความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านทั่วไป ด้านครอบครัวและด้านสังคม ซึ่งมีรายละเอียดแบบสอบถาม ดังนี้

1. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองด้านทั่วไป จำนวน 10 ข้อ ( ข้อ 1- 10 )
2. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว จำนวน 5 ข้อ ( ข้อ 11- 15 )
3. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองด้านสังคม จำนวน 7 ข้อ( ข้อ 16- 22 )

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 3 ระดับ กำหนดให้ผู้ตอบเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว

เห็นด้วยมาก หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมาก

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง

เห็นด้วยน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย

ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ลักษณะคำตอบของข้อความที่แสดงถึงความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง หากตอบเห็นด้วยมากจนถึงเห็นด้วยน้อยจะให้คะแนน 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความตรงกันข้าม( ข้อ 9 ) จะให้คะแนนกลับกัน ผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูงกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำ

**ส่วนที่ 5** แบบสอบถามการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นเอง โดยใช้แนวคิดของลาซารัสและฟอล์กแมน ( Lazarus & Folkman 1984 ) จำนวน 20 ข้อ โดยได้แบ่งการเผชิญปัญหาเป็น 2 วิธี ได้แก่

1. การเผชิญปัญหาที่มุ่งแก้ไขที่ปัญหา จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-10
2. การเผชิญปัญหาที่มุ่งปรับอารมณ์ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11-20

ลักษณะคำตอบเป็นวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 3 ระดับ คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามข้อความนั้นได้เป็นประจำหรือทุกครั้ง

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามข้อความนั้นได้บางครั้ง

ปฏิบัติน้อยครั้ง/ไม่เคยทำเลย หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนั้น

ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ลักษณะคำตอบของข้อความที่แสดงถึงลักษณะการเผชิญปัญหาในแต่ละวิธี หากตอบปฏิบัติเป็นประจำจนถึงปฏิบัติบ่อยครั้ง/ไม่เคยทำเลย จะให้คะแนน 3,2 และ1 ตามลำดับ ส่วนข้อความตรงกันข้าม(ข้อ 9,11,12,15,16,19) จะให้คะแนนกลับกัน ผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีการเผชิญปัญหาวิธีนั้นมากกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำ

#### 4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ในส่วนของแบบสอบถามโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม บุคลิกภาพที่เข้มแข็ง ความรู้สึกลึกซึ้งในตนเอง และการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างแบบสอบถามในการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่มารับการตรวจรักษาที่ห้องตรวจคัดกรอง (เฉพาะวันจันทร์) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน

5. นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

5.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม ทำการหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Kr 20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson's Method, อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 123) โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

$$\text{สูตร Kr 20} \quad R_U = \left( \frac{n}{n-1} \right) \left( 1 - \frac{\sum p_i q_i}{S_i^2} \right)$$

n หมายถึง จำนวนข้อ

p หมายถึง สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q หมายถึง สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = 1 - p

$S_t^2$  หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านมเท่ากับ .79

5.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for the Social Science) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

5.2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่เข้มแข็งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88

5.2.2 แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

5.2.3 แบบสอบถามการเผชิญปัญหามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

5.2.3.1 การเผชิญปัญหาที่มุ่งแก้ไขปัญหา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

5.2.3.2 การเผชิญปัญหาที่มุ่งปรับอารมณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

## 5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครปฐม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษา พร้อมขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตามที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 286 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่าแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทุกชุด คิดเป็นร้อยละ 100 พร้อมทั้งลงรหัสในแบบสอบถาม

## 6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## 7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ระยะเวลาเจ็บป่วยและระยะของโรคมะเร็ง โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ (%)

2. การวิเคราะห์ค่าระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กำหนดเกณฑ์ในการประเมินความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงกลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประยุกต์ตามแนวคิดของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2537 : 846-847 , อ้างถึงใน อติสา จันทร์เรือง 2545:81 ) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า  $\bar{X} - 1 \text{ S.D.}$  หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม  
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่  $\bar{X} - 1 \text{ S.D.}$  ถึง  $\bar{X} + 1 \text{ S.D.}$  หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า  $\bar{X} + 1 \text{ S.D.}$  หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม  
อยู่ในระดับมาก

3. การวิเคราะห์ระดับค่าคะแนนของบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ในการศึกษาครั้งนี้ แปลความหมายระดับบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและการเผชิญปัญหาที่มุ่งแก้ไขปัญหาและมุ่งปรับอารมณ์ของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{3 - 1}{2} = 0.67 \end{aligned}$$



ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.67 หมายถึง มีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.68 – 2.34 หมายถึง มีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.35 – 3.00 หมายถึง มีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งอยู่ในระดับมาก

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยของความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.67 หมายถึง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.68 – 2.34 หมายถึง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.35 – 3.00 หมายถึง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับสูง

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยของการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.67 หมายถึง ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมมีการเผชิญปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.68 – 2.34 หมายถึง ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมมีการเผชิญปัญหาอยู่ในระดับ

ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.35 – 3.00 หมายถึง ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมมีการเผชิญปัญหาอยู่ในระดับมาก

#### 4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเผชิญปัญหา

4.1 การเผชิญปัญหาที่มุ่งแก้ไขปัญหาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่รับบริการในโรงพยาบาลนครปฐม จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ระยะเวลา

เจ็บป่วย และระยะของโรคมะเร็ง โดยทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA )

และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ ( Scheffe < test for all possible comparison )

4.2 การเผชิญปัญหาที่มุ่งปรับอารมณ์ของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่รับบริการในโรงพยาบาลนครปฐม จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ระยะเวลาเจ็บป่วยและระยะของโรคมะเร็ง โดยทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ( One – way ANOVA ) และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ ( Scheffe < test for all possible comparison )

5. การวิเคราะห์ปัจจัยได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งเต้านม บุคลิกภาพที่เข้มแข็ง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเผชิญปัญหาที่มุ่งแก้ไขปัญหาและการเผชิญปัญหาที่มุ่งปรับอารมณ์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ ( Stepwise Multiple Regression Analysis )